Maandag, 4 Mei 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3591

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Chinezen omsingelen Japanse hoofdmacht in Honan.

Luchtalarm in Toulon en Marseille.

Rode leger belooft dit jaar de nazies te verslaan.

„TWEE JAAR GELEDEN".

Mei 1940.

4. Volgens mededeling van Berlijn werd een Brits vlooteskader bij Narvik door Duitse vliegtuigen aangevallen. Een Brits slagschip werd door een bom van zeer zwaar kaliber getroffen.

5. De Franse torpedojager „Bison", de Poolse torpedojager „Gram" en de Britse torpedojager „Afridi", die in actie waren bij het inschepen van troepen bij Namsos, werden door Duitse luchtbommen tot zinken gebracht. De Franse kruiser „Emile Bertin" werd zwaar beschadigd.

6. De Duitse troepen veroveren het fort „Hegre" en verkrijgen hierdoor een luchtbasis op Varmes.

7. Minister-President Chamberlain schetst in het Britse Lagerhuis het verloop der gebeurtenissen in Noorwegen en verklaart, dat de nederlaag der Geallieerden in Noorwegen te wijten is aan 2 factoren: 1ste de onmogelijkheid om zich luchtbases te verschaffen, zodat de gevechtsvliegtuigen van daaruit konden opereren. 2e de snelle aanvoer van Duitse versterkingen.

Clement R. Attlee, de leider van de Arbeidspartij, die in de oppositie is, zeide: „De regering is blind en doof, indien zij er niet van bewust is, dat er grote ongerustheid heerst onder de bevolking van dit land. Het volk is er niet overtuigd van, dat de oorlog gevoerd wordt met voldoende energie, bekwaamheid, doorzetting en vastberadenheid. Dit geldt niet voor Noorwegen alleen. De strijd in Noorwegen is slechts een hoogtepunt in de algemene ontevredenheid. Het volk zegt, dat zij, die verantwoordelijk zijn voor de leiding der zaken, de mensen zijn, die reeds een bijna onafgebroken reeks van nederlagen geleden hebben. Noorwegen is voorafgegaan door Tsjechoslowakije en Polen. Overal de zelfde geschiedenis „te laat". De Minister President praat er over dat hij de bus gemist heeft, maar hij en zijn medehelpers misten sedert 1931 een groot aantal bussen. Zij misten al de vredebussen en namen de oorlogsbus".

8. Het tweedaagse debat in het Britse Lagerhuis over de leiding van de oorlog in Noorwegen sluit met een motie van vertrouwen in het conservatieve cabinet van Chamberlain. Op 615 leden stemmen 281 voor en 200 tegen de regering. Op zijn minst 130 conservatieven onthouden zich van stemming. David Lloyd George leidt de eis in, dat Chamberlain zal aftreden. De leden van de arbeidspartij joelen tegen den Minister-President en blijven roepen: „aftreden". Tijdens de debatten wordt bekend gemaakt, dat door de Duitse luchtaanvallen de Geallieerden niet meer dan 12.000 man in Noorwegen hebben kunnen landen.

9. Op bevel van Hitlers wordt amnestie verleend aan alle Noorse oorlogsgevangenen met uitzondering van hen, die bij het staande leger vochten.

Engeland doet troepen landen op IJsland te beschermen.

10. Zonder waarschuwing trekken de Duitsers om 5.30 uur de Nederlandse, Belgische en Luxemburgse grenzen over. De inval van de Lage Landen geschiedt door lucht, zee- en landstrijdkrachten. Parachutetroepen worden door vliegtuigen achter de verdedigingslinies gevoerd. De infanterie werkt samen met de luchtmacht. Evenals bij de inval in Noorwegen verklaart Berlijn aan de wereld, dat de Geallieerden ook van plan waren de Lage Landen te bezetten, doch Duitsland eenvoudig alleen het eerst was.

De eerste Duitse troepen trekken bij Roermond, 8 mijl ten Noorden van de Belgische grens, de Nederlandse grens over. Duitse vliegtuigen brengen met vliegtuigen troepen over naar de strategische punten bij Rotterdam, Den Haag, Amsterdam en andere grote steden. Andere Duitse troepen steken in rubberboten de Maas over.

Duitse vliegtuigen bombarderen de Franse luchthavens te Metz. Ook de luchthavens van Antwerpen en Brussel worden aangevallen. De voornaamste gevechtscentra in Nederland zijn langs de IJsel en de Maas.

In België bereiken de Duitsers het Albert kanaal. Luxemburg wordt door de Duitse infanterie geheel bezet.

ZEELIEDEN DIE GEDOOD WERDEN.

John M. Hightower seint uit Washington:

De Marine maakte bekend, dat 2.991 matrozen, mariniers en kustwachters gedood werden tussen 7 December en 15 April. 2.495 worden als vermist opgegeven en 907 gewond voor een totaal van 6.393. Van dit totaal werden 2.114 gedood te Pearl Harbor. Gedurende de gehele tijd, dat de Verenigde Staten in Wereldoorlog I gewikkeld waren, bestond het aantal gedoden en verlorenen van de Marine totaal uit slechts 3500 man.

Over een groot deel der vermisten is geen officiële uitleg, doch algemeen neemt men aan, dat dit in de eerste plaats komt door verdwijning van Noordamerikaanse marine-eenheden gedurende en na de Slag om Java.

Onder het totaal worden geen gevangenen genoemd. Officieren zeiden, dat het mogelijk is, dat sommige mannen, die als vermist worden geteld, eventueel zullen blijken gevangenen te zijn (Washington, (AP) 2.5).

BELANGRIJKE VERKLARING VAN SIR STAFFORD CRIPPS.

Sir Stafford Cripps zeide, dat Groot Britannië spoedig het offensief zal nemen op „onnoembare" fronten. Cripps, die een radiorede hield tot de Polen op de Poolse Nationale Dag, drong er bij hen op aan om hecht te staan „omdat het ogenblik om toe te slaan er spoedig zal zijn." (Londen, (AP) 3.5).

3 GROTE DUITSE OORLOGSSCHEPEN BESCHADIGD.

Wesley Gallacher seint uit Londen:

Een gemeenschappelijke bekendmaking van de Admiraliteit en de Royal Airforce deelde mede, dat 3 van Hitlers machtigste oorlogsschepen „ernstig zijn beschadigd", waardoor een hevige slag is toegebracht aan de Duits-Italiaans-Japanse hoop voor een reusachtige gelijktijdige aanval op 4 Oceanen op de vloten van de Verenigde Landen.

Het communiqué verklaarde: „De bevestiging is thans verkregen", dat de ontsnapte Duitse slagschepen „Gneisenau" en „Scharnhorst" niet alleen ernstig leden door bombardementen, doch waarschijnlijk ook op mijnen gelopen zijn.

Hieraan werd toegevoegd, dat de zware kruiser „Prinz Eugen" in de Trondheim Fjord ligt, ernstig beschadigd als resultaat van een Britse duikboot-aanval.

Niettegenstaande de nazie-verklaring, dat de slagschepen „voor operatie-diensten gereed" zijn, verklaarde het communiqué, dat luchtverkenningen hebben vastgesteld dat de „Gneisenau" ligt in de dokken te Gdydia en de „Scharnhorst" in de dokken te Kiel. Gezien de grote gereserveerdheid van de Admiraliteit en de Royal Airforce in het bekendmaken van de schade der Duitse slagschepen sedert de ontsnapping uit Brest op 11 Februari, beschouwde men de gezamenlijke bekendmaking als een teken, dat de schade absoluut zeker is en beide schepen enige tijd buiten gevecht zullen zijn.

„Duitslands 26.000 ton grote Gneisenau is ernstig beschadigd mede met de gehele lengte van zijn voorplecht en heeft uitgebreide herstellingen nodig", zeide het communiqué.

Het communiqué nam geen schade in overweging, welke aan de „Scharnhorst" en „Prinz Eugen" zouden kunnen zijn veroorzaakt bij de aanvallen van de Royal Airforce op Trondheim en Kiel tegen eind April. Het buiten gevecht stellen van 3 van Hitlers grootste schepen heeft de plannen ontwricht welke hij zou kunnen hebben om zijn slagvloot in de Noordatlantische Oceaan te werpen voor een aanval op de voorraadlinie naar het Noorden van Rusland. Inplaats van een formidabele Armada van 6 machtige oorlogsschepen voor een slag naar de Britse en Noordamerikaanse Atlantische vloten heeft Hitler thans, volgens de beste beschikbare berichten, slechts 3 grote schepen te Trondheim die voor actie gereed zijn. Deze zijn het slagschip „Tirpitz", het vestzakslagschip „Admiral Scheer" en de „Hipper", een zusterschip van de „Prinz Eugen".

Vele marine-experts hebben verwacht, dat Mussolini en Togo hun gezamenlijke marine-strijdkrachten deze lente in een gelijktijdige actie zullen zenden, in een beweging, welke gecoördineerd is met een Duitse landaanval in Rusland.

Volgens dit plan zal de Italiaanse vloot, terwijl de Britse en Noordamerikaanse strijdkrachten in de Middellandse Zee aanvallen en zullen de Japanners in de Indische Oceaan en naar Australië in de Indische Oceaan oprukken.

Een bron zeide: „Zulk een poging zou de zeemacht van de Geallieerde landen tot het uiterste inspannen om niet te noemen de verwoesting welke hierdoor zou kunnen worden toegebracht aan de voorraadlinies naar Rusland, het Verre Oosten en Australië". (Londen, (AP) 3.5).

BRITSE KRUISER VERNIELD?

Een Duits communiqué beweert, dat een Britse kruiser van 10.000 ton werd getorpedeerd en tot zinken gebracht in een Duitse aanval op een convooi nabij de Noordkust van Rusland. (Berlijn, (AP) 4.5).

VLIEGTUIGEN BOVEN TOULON EN MARSEILLE.

De radio van Vichy berichtte, dat niet geïdentificeerde vliegtuigen zich in de afgelopen nacht boven Toulon en Marseille bevonden. De radio zeide, dat het luchtalarm in beide plaatsen klonk en dat het luchtafweergeschut in actie was, doch dat er geen bommen werden geworpen. (Londen, (AP) 4.5).

BRITSE VLIEGTUIGEN BOVEN KOPENHAGEN.

Een bericht in het Stockholmse nieuwsblad „Svenska Dagbladet", zeide, dat bommen geworpen werden toen vliegtuigen in de afgelopen nacht vlogen over Kopenhagen, de hoofdstad van het bezette Denemarken. Hieraan werd toegevoegd, dat hevige ontploffingen en het geluid van luchtdoelgeschut in Denemarken 18 mijl binnen Zweden werd gehoord gedurende een periode van 45 minuten in de nacht. (Londen, (AP) 3.5).

Ingelichte bronnen zeiden geen inlichtingen te hebben, dat Kopenhagen in de nacht werd gebombardeerd. In deze oorlog werd Kopenhagen tevoren nooit gebombardeerd. (Londen, (AP) 3.5).

HAMBURG GEBOMBARDEERD.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht viel een sterke strijdmacht van onze bommenwerpers de havenbedrijven te Hamburg aan. Grote branden werden achtergelaten. De duikboot-basis te Saint Nazaire werd gebombardeerd en mijnen werden gelegd in vijandelijke wateren. Vliegvelden in de Lage Landen en Noord-Frankrijk, van waaruit aanvallen op dit land worden gedaan, werden aangevallen door bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen. 2 Vijandelijke bommenwerpers werden vernield boven Noord-Frankrijk. Vliegtuigen van het Kustcommando beschadigden 2 vijandelijke schepen nabij de kust van Noorwegen en bombardeerden objecten aan de kust.

Van deze operaties worden 5 vliegtuigen van het Bommenwerperscommando vermist". (Londen, (AP) 4.5).

BRITSE PILOTEN IN ZWEDEN GEINTERNEERD.

2 Britse piloten, die een noodlanding maakten nabij Flores in Noorwegen na de Britse aanval op Trondheim in de nacht van Dinsdag, arriveerden te Storlien in Zweden na gedurende 3 dagen een afstand van 30 mijl te hebben afgelegd door bossen en smelten sneeuw. (Stockholm, (AP) 2.5).

RANGOON DOOR U.S.A.-VLIEGTUIGEN AANGEVALLEN.

Een communiqué over Birma luidt als volgt: „De havenbedrijven van Rangoon werden in de afgelopen nacht door bommenwerpers van de Verenigde Staten aangevallen. Zware bommen werden geworpen op de doelen.

Een daarvan veroorzaakte een grote ontploffing en er ontstond een brand midden in het gebied van de werven. De vijandelijke activiteit was tamelijk uitgebreid. Enkele vijandelijke vliegtuig bombardeerden de stad Akyab en de zich daar bevindende scheepvaart. Volledige biezonderheden omtrent de schade zijn niet beschikbaar, doch men gelooft dat deze licht is". (New Delhi, (AP) 4.5).

Het nieuws van vandaag.

Na Mandalay in puin gevonden te hebben, dringen de gemechaniseerde Japanse speerpunten verder in Noordelijke richting naar China en in Westelijke richting naar Brits Indië in een grote omsingelende beweging om de minder talrijke Britse en Chinese verdedigers van Birma te vernietigen. Volgens een bericht, dat hedenmorgen binnenkwam bevinden de Japs zich reeds op 23 mijl van de Chinese grens (blz. 3). In China zelf gaat het hun niet zo naar de wind. Een Japanse hoofdmacht werd in het Zuiden van de provincie Honan omsingeld, terwijl andere Japanse afdelingen werden afgesneden en gedwongen werden zich terug te trekken (blz. 3).

In Rusland vallen Timosjenko's troepen aan van Poltava tot Dnjepropetrovsk, hoewel nog niet op grote schaal. De Russische aanvallen schijnen bedoeld om het gebruik van Charkov als springplank voor een Duitse opmars in het Zuiden te verhinderen (blz. 3). Aan het Leningradfront gingen weer enkele duizenden nazies om zeep, terwijl de Russische strijdkrachten de eed aflegden Stalins orders te zullen uitvoeren om dit jaar de nederlaag toe te brengen aan de „fascistische horden" (blz. 3).

De Britse bombardementen op Duitsland werden in de nacht weer hervat. Ditmaal was Hamburg het doel van de Raf (blz. 1). Berichten uit Zweden willen dat Kopenhagen enige dagen geleden ook werd aangevallen, doch uit Londen wordt gemeld, dat men van een dergelijke aanval niets afweet (blz. 1).

2 Franse havensteden hadden verder luchtalarm. Het waren Toulon en Marseille. Niet-geïdentificeerde vliegtuigen kwamen en gingen. Er vielen geen bommen. Dergelijke incidenten zijn de laatste tijd reeds meer voorgevallen. Boven Casablanca verschenen de vorige week ook enkele vreemde vliegtuigen. Zouden de Britten aan het verkennen geslagen zijn? (blz. 1).

Op de Nationale Feestdag van Polen hield Sir Stafford Cripps een rede. Hierbij sprak hij bemoedigende woorden en beloofde, dat Groot Britannië spoedig tot aanvallen op fronten, die Cripps niet kon noemen (blz. 1).

In Colombia wordt een nieuwe President gekozen. Alfonso Lopez heeft de meeste kans. Hij was reeds President van 1934 tot 1938 en staat bekend als de Colombiaanse „New Dealer" (blz. 3).

De afgelopen Week.

Het zou een aardige, maar tijdrovende bezigheid zijn, om de couranten eens terug te bladeren en te zien, hoe lang het geleden is, dat Italië als oorlogvoerend land in een bericht van betekenis genoemd werd, laat staan, hoe lang het geleden is, dat de naam Mussolini vermeld is geworden. Maar in de afgelopen week heeft Benito Mussolini zijn draai gehad. Hij werd in Salzburg ontboden, en het was de 12e ontmoeting tussen Hitler en Mussolini; het was de 7e sedert het begin van Wereldoorlog II.

In „De afgelopen Week" van jongstleden Maandag hebben wij den Führer onder de loupe genomen en er op gewezen, hoe hij eigenlijk niets anders is dan een goede imitator. De ontmoeting tussen Führer en Duce in de afgelopen week biedt een passende gelegenheid de positie van Mussolini eens nader te beschouwen.

Toen Mussolini zijn meteoorenloopbaan begon, ging Italië, hoewel deel uitmakende van de groep der overwinnaars, diep gebukt onder de schande van Caporetto, het gehucht in Noord-Oost Italië waar Italië in wereldoorlog I elf nederlagen leed en tenslotte op 27 October 1917 in wanorde op de vucht gejaagd werd. Instede van de nederlaag van Adoea, waar de Italianen op 1 Maart 1896 door de Abessijnen dodelijk verslagen werden, uit te wissen, hadden de Italiaanse legers niets gedaan om de grandeur van het oude Rome nieuw leven in te blazen. Mussolini meende de kans om zich met de lauweren der Caesars te omhangen, te zien en besloot haar te grijpen.

De Italiaan is geen vechter.

Zijn eerzucht liet hem niet met rust, en met hem aangeboren talent voor vlammende rhetoriek zweepte hij de ambities van zijn fascisten op tot laaiende veroveringszucht. Hij verklaarde in een eeuwige vrede niet te geloven en predikte, dat voor den man de oorlog hetzelfde betekent als voor de vrouw het moederschap. Den Italiaansen boeren werd voorgehouden, dat zij moesten „credere, obedire, combattere" (geloven, gehoorzamen, strijden). Het leven van den man behoorde een onafgebroken bloedige worsteling te zijn. De vastberaden taal werd in Italië van alle daken verkondigd en het brutale masker met het bliksemend oog, dat op alle muren verscheen, scherpte den zachten Italianen voortdurend opnieuw in, dat zij krijgers en zonen van krijgers waren. De glorie daarentegen van het Italiaanse volk is dat het niet-militair gezind is; het hecht aan pluimen en rijke uniformen, maar de Italiaan is geen vechter, is geen soldaat. Eerder het tegendeel.

Toch schiep de Duce een leger. Acht millioen bajonetten liefst. En hij bouwde een imposante vloot. En toen hij daarmede gereed was, moest er iets gezocht worden, waarop die machtsmiddelen zonder al te veel risico konden worden beproefd. Ergens moest toch het bloed worden gevonden, waarin de „smetten", welke sedert tientallen van jaren aan de Italiaanse wapens kleefden, konden worden uitgewist...... evenwel onder het voorbehoud, dat het gevaar voor vergieten van het eigen bloed binnen redelijke perken bleef.

Dit laatste is als een militair credo door het fascisme steeds in de hoogste ere gehouden. Veiligheid eerst. In de keuze van zijn vijanden is Mussolini steeds uitermate voorzichtig geweest. Zijn brandend verlangen naar militaire lauweren, naar de levering van het bewijs, dat de krijgshaftigheid van het oude Rome weer was herleefd, heeft hij steeds weten ondergeschikt te maken aan het sparen van Italiaans bloed en het vermijden van overmatig militair risico.

Toen de Caesarenwaan hem voldoende te pakken had en hij meende, dat de Romeinse opvoeding van zijn Italianen voldoende voltooid was, gaf hij het bevel voor het oprukken van zijn legers.

Wij weten goed genoeg hoe de verschillende campagnes van Mussolini verlopen zijn: Libye, Ethiopië, de Spaanse burgeroorlog (Guadalajara), Albanië en Hellas. Wij behoeven deze niet na te gaan, doch kunnen volstaan met erop te wijzen hoe Italië nooit soldatenroem erlangde.

Het droombeeld „Italiaans imperium" werd in werkelijkheid „Gouw van Duitsland".

Tekenend voor het Italiaanse bewind is echter het feit geweest, dat de Britse troepen in de door Italië verloren gewesten door de bevolking uitbundig werden verwelkomd. Zo iets onderstreept toch het bankroet van het Italiaanse imperium, dat overigens, in cijfers uitgedrukt, evenmin een opwekkend beeld geeft. Want de periode, waarin Mussolini op het oorlogspad toog, heeft zijn land financieel aan de rand van de afgrond gebracht. Een vermeerdering van de staatsschuld met een slordig milliard ponden sterling is de prijs, die het Italiaanse volk moet betalen voor de reeks van dolzinnige avonturen, waarin de Duce zich storte om een imperium te stichten, dat thans in rook is opgegaan, om plaats te maken voor de Südgau, aan welker hoofd thans, bij de genade van Hitler Benito Mussolini is geplaatst.

Het is zeker verre van ons Mussolini te kleineren. Integendeel, wij houden hem voor een van de grootste thans levende genieën. Wie van een chaotisch Italië van de jaren kort vóór tot kort ná Wereldoorlog I het geordende Italië van 1930—'40 heeft kunnen maken, is een genie. Het zou buiten het kader van dit overzicht vallen om hierover uit te weiden. Doch wij wijzen erop, dat Mussolini bij al zijn genialiteit een zwak had, een fout, die hem nu tenslotte tot een bespotting van de wereld heeft gemaakt, omdat hij aan zijn zwak heeft toegegeven. Die fout was zijn zucht naar soldatenroem.

Hij was toch de man, die het Italiaanse volk beter moest kennen. Want heeft het Italiaanse volk één eigenschap, dan is het wel zijn gebrek aan gevoel voor orde en regelmaat. En zonder dit is geen leger denkbaar, vooral niet, wanneer het volk aan oorlog een broertje dood heeft en te charmant is om er zelfs maar aan te denken anderen lastig te vallen, laat staan te doden.

En nog veel minder, wanneer die oorlog gestreden moet worden aan de zijde van Duitsland, terwijl op alle straathoeken en pleinen de mensen, wier armen en benen door de Duitsers in Wereldoorlog I aan stukken geschoten werden, om een stuiver vragen. En nog weer veel minder, wanneer de Italianen moeten vechten tegen de Fransen, waarmede zij zich dermate verwant gevoelen, dat zij ronduit zeggen „loro sono Italiani", d.w.z. zij zijn Italianen.

Zodra de Italiaan op het oorlogspad gaat, gaat het mis.

Twee eeuwen geleden merkte Gibbon, de beroemde historicus, in zijn werk „Decline and Fall of the Roman Empire", op, dat naar keizer Augustus reeds had ontdekt, „Rome in zijn verheven positie van de kansen van de krijg minder te hopen dan te vrezen heeft. Het voeren van oorlogen in verre landen wordt een steeds moeilijker onderneming, de uitkomst twijfelachtiger en het bezit hachelijker en onvoordeliger."

Dit citaat is slechts ten dele van toepassing, want het Rome van de Cae-

sars verschilt diep van het Rome van Mussolini. Daarentegen bestaat er alleszins aanleiding om nu Mussolini nog leeft, maar het Italiaanse Imperium inmiddels ten grave is gedaald den Duce zelf te citeren: „Wanneer ik gelast, gehoorzaam mij dan. Wanneer ik voorwaarts ga, volg mij dan, maar als ik terugtrek, dan moet gij mij doden."

Als Dictator heeft hij de hand aan zichzelf geslagen, en het is slechts in zijn hoedanigheid van Hitlers verachtelijksten Gauleiter, dat hij zijn bestaan voortsleept.

Naar uit Berlijn gemeld werd, moest Mussolini op Woensdag weer op het matje verschijnen en wij kunnen gerust aannemen, dat hij rekenschap heeft moeten geven aan den Führer van zijn beleid.

De economie van Italië is totaal in de war.

Was het daarom misschien, dat hij de vorige week de Fascistische Praefecten bijeenriep in een poging zoveel mogelijk te redden wat er nog te redden viel? In de redevoering, die hij hield, gaf hij zelf toe, dat verschillende dingen verkeerd waren en verschillende „problemen" behoorden te worden opgelost. De economie van Italië is hopeloos in de war en indien niet snel ingegrepen wordt, zal het voor Italië niet mogelijk zijn de oorlog nog voort te zetten.

Reeds deden geruchten omtrent een crisis in Italië de ronde en zelfs zou de Koning al zijn raadgevers hebben bijeengeroepen om de ontstane situatie te bespreken.

Het is dus geen wonder, dat in Geallieerde kringen gesproken werd van een afzonderlijke vrede van Italië en als boven aangetoond, zijn er ongetwijfeld genoeg gronden voor.

Doch gelijk ook gezegd, is Mussolini geheel onder de plak van Hitler en zal deze niet toestaan, dat Italië afzonderlijk een vrede met Groot Brittannië en de Verenigde Staten sluite.

Dan zal Duitsland eerder zelf een vredesaanbod doen in welk geval Italië dan vanzelf meegaat.

De verwikkelingen hebben aangewezen, dat hiervoor wel degelijk kans bestaat. Niet alleen de redevoering van Adolf Hitler gaf een aanwijzing in deze richting, doch van Vrije Franse zijde werd pertinent beweerd, dat Duitsland in feite reeds voorstellen gedaan heeft door Turkije, Zwitserland en Zweden, hetgeen Zaterdag door de betrokken landen even pertinent werd ontkend.

Men kan natuurlijk niet altijd op zulke berichten afgaan, die dikwijls blijken slechts propaganda te zijn om in het oog van de wereld de positie van den vijand als zwak voor te stellen en daardoor zelf voordeel te trekken, maar het is niet meer dan natuurlijk, dat Hitler, indien hij zich in het nauw gedreven acht, een dergelijke uitvlucht zal zoeken.

In zekere zin is Hitler in het nauw gedreven. Het is hem in Rusland anders vergaan dan hij verwacht had en de Verenigde Staten zijn niet zo verdeeld als hij gedacht had.

Wat het eerste betreft, zijn daar elke dag nieuwe bewijzen voor. De berichten spreken nog altijd van Russische vorderingen, hoewel 1 Mei reeds is aangebroken.

Een verenigd Amerikaans volk.

Wat het tweede betreft, is de redevoering, die President Roosevelt op Dinsdag hield, weer het duidelijkste bewijs hoe verenigd het Noordamerikaanse volk is. Men zal niet ontkennen, dat hetgeen Roosevelt daar aan zijn volk vroeg, een volledige overgave is aan de oorlog.

Alle gemakken behoren opzij te worden gezet en het geld, dat daarvoor gebezigd werd, zal worden omgezet in middelen om zo de dure oorlog te bekostigen. En de Amerikanen mopperden niet en spraken niet tegen. Integendeel, men wil zelfs nog meer helpen dan de President vroeg. Men wil niet alleen zijn geld geven voor de harde strijd, maar ook zijn krachten en, indien nodig, zijn bloed. Dat is het antwoord aan Hitler. Dat is het bewijs, dat men één is.

Vergelijkt de Duitse Führer dan zijn eigen thuisfront daarbij, dan ziet hij hoe slecht zijn positie is. Hij is zelfs gedwongen de macht over dood en leven van iederen Duitser in handen te nemen om alzo een zweep te hebben, waarmede hij zijn verlangens van eigen volk kan afdwingen, dat reeds moe geworden is van het oorlogvoeren.

De voedsel-situatie blijft zorgwekkend. De veroveringen hebben daarin nauwelijks enige verbetering gebracht. Men stal wat maar voor het grijpen was, legde beslag op de voedselvoorraden, en sprak met verbluffende vrijmoedigheid de veestapel der overwonnenen aan, die als gevolg van het gebrek aan veevoeder ten dele moest worden afgeslacht. Enige tijdelijke verlichting van de vleesnood werd daarmede inderdaad bereikt. Maar de Duitser beseft zeer wel, dat straks het tekort aan vlees nijpender moet worden en heeft daarom een deel van het geroofde opgeslagen. De enige winst, die de Duitser verkreeg uit de reeks van daverende overwinningen, heeft op grond daarvan bestaan uit de tijdelijke verhoging van het rantsoen met één pond boter en één achtste pond kaas per hoofd en per maand. Doch gedurende de wintermaanden werden die verbeteringen alweer te niet gedaan.

Hitler, met zijn generaals, is niet in onwetendheid over de zwakte van Duitslands situatie. Zijn pogingen zullen dus meer gericht worden op een grondige verandering van de toestand, dan op strict begrensde operatiedoelen.

Maar het is een open vraag of het Duitse legercommando deze fundamentele verandering door uitsluitend militaire methoden tot stand kan brengen.

Indien dit niet kan, zal Hitler daarom wel proberen om deze verandering te bewerkstelligen door politieke methoden. Vóór zijn Poolse campagne bereikte hij altijd zijn grootste successen door zijn „fait accompli"-politiek.

Het ligt daarom in zijn lijn, om het denkbeeld te vormen van een „fait accompli"-vrede.

Curaçao.

INTREDE VAN Ds. MIETES.

In de stampvolle Fortkerk heeft Dominee Johannes Mietes gisteren zijn intrede gedaan, nadat hij door Ds. Hendrik W. Eldermans was bevestigd. In verband met de verduistering, die avonddiensten vrijwel onmogelijk heeft gemaakt hadden, bevestiging en intrede gedurende dezelfde kerkdienst plaats.

Dr. Eldermans stelde den nieuwen predikant de gebruikelijke vragen, waarna Ds. Mietes zelf het woord nam en allereerst in een toespraak dank bracht voor het op hem uitgebrachte beroep. Als text van uitgang koos de predikant vervolgens het Schriftwoord uit Romeinen 1 : 16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft.

De predikant lichtte allereerst de betekenis toe van het woord „schamen" in het eerste gedeelte van de text, waarbij haar voren kwam, dat men in deze tijd zich niet laf moet betonen in het belijden van het Evangelie.

Aan de hand van het tweede textgedeelte kwam de predikant vervolgens tot de conclusie, dat het Evangelie juist een kracht is, d.w.z. niet een stilstaand iets, doch een levende kracht, waaruit het levende Christendom voedsel put.

Na afloop van de kerkdienst werd in de consistoriekamer een receptie gehouden, waarvan zeer druk gebruik gemaakt werd. Afgevaardigden van andere gemeenten, en van de Joodse gemeenten, waren mede gekomen, om den nieuwen predikant te verwelkomen.

* * *

Ds. Johanes Mietes behoort tot de Nederduits Hervormde Kerk, waartoe ook Ds. Eldermans behoort. Is de laatste der vrijzinnige richting toegedaan, Ds. Mietes is orthodox. Voor de oorlog stond Ds. Mietes in Brussel, dat hij als gevolg van de Duitse invasie heeft moeten verlaten. Ds. Mietes met familie ging toen naar Engeland, waar hij leger- en vlootpredikant werd. Door Minister Johannes Th. Fürstner werd Ds. Mietes van deze taak in Engeland ontheven, toen op hem het beroep van Curaçao werd uitgebracht. Dit beroep wordt alhier uitgebracht door den Gouverneur, op voordracht der gemeente. Ds. Mietes treedt in de plaats van Ds. C. Milet de St. Aubin, en zal als zodanig naast Ds. Eldermans de Hervormde gemeente alhier bedienen. Tevens zal Ds. Mietes het werk onder leger en vloot alhier op zich nemen. Ds. Mietes heeft zich gevestigd op Rodeweg 67, telefoon 2462.

NIEUWE VOORZITTER VAN R.K. MILITAIRE VERENIGING.

Aangezien Kapitein Theophilus van Erp naar Aruba werd overgeplaatst, moest er een nieuwe voorzitter van de R.K. Militaire Vereniging worden benoemd. Kapitein Dr. Adolphe W. J. M. Desertine werd gevraagd en bereid gevonden het voorzitterschap te aanvaarden.

Gedurende een intieme samenkomst in het R.K. Militair Tehuis alhier werd het voorzitterschap aan Kapitein Desertine overgedragen. De aftredende voorzitter werd gehuldigd en toegesproken door Meester Leon Weeber en Majoor Augustinus van der Meer O.P.

Heden zijn Kapitein en Mevrouw Van Erp naar Oranjestad, Aruba, vertrokken.

DIRECTEUR TRINLER VAN DE H.B.U.

Met ingang van 1 Mei jl. is benoemd tot Directeur van het kantoor Willemstad van de Hollandse Bank-Unie N.V., de heer Wilhelm August Trinler, tot dan toe onderdirecteur van genoemd kantoor. De beide hoofddirecteuren van de H.B.U. zijn de directeuren van de Braziliaanse kantoren, de Heer Domenie te Rio de Janeiro, en van de Venezolaanse kantoren, de Heer Van Egmond. Een van deze heren komt steeds eenmaal per maand naar Willemstad.

VADER DER KRANTEN OP CURAÇAO.

De Vader der Kranten, die verleden week Donderdag met Mevrouw Elias naar Venezuela is vertrokken om daar verschillende lezingen te houden, is vandaag weer te Willemstad teruggekeerd. Aanstaande Woensdag vertrekt de Vader der Kranten per vliegtuig naar Paramaribo, waar hij op 10 Mei een lezing zal houden. Zoals men weet, gaan overmorgen ook de Heren Desertine en Evertsz mede, dit in hun hoedanigheid van voorzitter en secretaris van het Comité Suriname—Curaçao.

DE ORANJEKALENDERS.

Mejuffrouw Elizabeth Wouters schrijft ons:

Daar de verkoop der Oranje-Kalenders een groot succes is geworden, meen ik er goed aan te doen langs deze weg mijn hartelijke dank te betuigen aan degenen die tijd noch moeite gespaard hebben om bedoelde kalenders te distribueren.

Op Curaçao zijn 500 kalenders verkocht, de opbrengst is na aftrek van alle onkosten ten goede gekomen aan de beide Zeemanshuizen op Curaçao.

Op Aruba heeft de Heer Henny Eman 750 kalender geplaatst, terwijl men nog doende is de rest nl. 250 kalenders te verkopen.

De opbrengst hiervan werd geschonken aan het „Koningin Wilhelmina-fonds" te Aruba voor het aanschaffen van wapenen voor de geallieerden.

MR. HENK DUPRÉ VERTROKKEN.

De hoofdvertegenwoordiger van Philips, Meester Henk Dupré, is dezer dagen voor langere tijd naar de Verenigde Staten vertrokken.

WEDSTRIJD OM DE PATER DE BRUYN-CUP.

De finale om de Pater De Bruyn-cup werd gisteren tussen Vitesse en Ajax verspeeld. Wegens de zware regens was het veld moeilijk te bespelen. Na afloop reikte Pater Irenaeus de Bruyn O.P. de cup uit, die aangeboden was door de Crown Life Insurance Company. Vitesse won de cup.

In zijn toespraak spoorde Pater de Bruyn de clubs aan trouw te blijven aan de Katholieke Sport Centrale en niet het geduld te verliezen, indien wegens de schaarste aan machines de velden nog niet allemaal zijn klaar gekomen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Korfbal: Sig — Devo 0—0. Atlanta — Combinatie Siv — Vief 0—1.

Voetbal: Vitesse — Ajax 2 — 1.

— Athletiek: Woensdag om 17.— uur zal er een algemene vergadering gehouden worden in het Bargesbad voor alle snelvoeters. De volgende punten staan op de agenda: openingswoord door den voorzitter Luitenant Emil Ch. J. M. van de Laarschot; korte toespraak door den voorzitter van de K.C.S., den Heer Leon Weeber; werkzaamheden van het jaar 1942; plannen voor de toekomst; gelegenheden tot oefenen; rondvraag; sluiting.

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.14 uur. Zij eindigt morgenochtend om 5.46 uur.

DUUR WATER.

Toen de waterprijs verhoogd werd door de watervoorzieningsdienst, werd daarbij als reden opgegeven, dat wegens de schaarste aan regen dit noodzakelijk was. Zo er weer overvloed van regen kwam, zou de prijs verlaagd worden. Iedereen wacht nu af, wanneer de verlaging ingaat, want het heeft overvloedig geregeld.

Op 28 April viel er 34 millimeter; op 30 April 14.8 mill. en op 3 Mei 4.3 mill. Dit is tezamen 53.1 millimeter. Dit volgens de opgave van de watermeter bij het Thomascollege.

Gedurende het gehele jaar 1941 viel er 287.8 millimeter.

Bij navraag op de watervoorzieningsdienst bleek de Directeur op Aruba te zijn en de ondergeschikte ambtenaren wisten nog niets van een eventuele verlaging af.

BRANDGEVAAR BIJ BOMBARDEMENTEN.

Enige toelichtingen bij de Openbare Bekendmaking.

Een paar weken geleden is de luchtbeschermingsdienst de Punda ingegaan om eens na te gaan hoe het in dit zeer belangrijke zakenkwartier gesteld was met de door de zakenlieden getroffen voorbereiding voor geval van bombardement. De Punda kan immers, evenals elk ander stadsdeel, het slachtoffer worden van een bombardement. Alleen hier zullen de gevolgen biezonder groot kunnen zijn. De bebouwing en de aanwezigheid van grote voorraden zullen hier het nodige toe bijdragen.

Het resultaat van dit onderzoek dat werd gehouden in een z.g. proefblok — was bedroevend. De meeste zakenlieden hadden in het geheel geen maatregelen getroffen en indien het nog was doorgedrongen om iets te doen, dan was hetgeen men gedaan had niet goed of niet voldoende.

Eén kleine opsomming moge U daarvan overtuigen: geen zandkist, een te kleine zandkist, een papieren zak met zand, geen schoppen, geen water, geen emmers. In één woord...... geen maatregelen.

Dit moet veranderen en daarom zijn er enige bepalingen in deze Openbare Bekendmaking vastgelegd waardoor de zakenlieden verplicht worden om hun eigendommen te beschermen. Onnodig te zeggen dat hierdoor het algemeen belang gebaat is.

In de Openbare Bekendmaking wordt gesproken over een zolder en een vliering. Voor iemand die uit Nederland afkomstig is, zijn deze begrippen duidelijk. Hier kan het echter aanleiding geven tot verwarring. Over het algemeen kan men zeggen dat een zolder meestal door middel van een gewone vaste trap kan worden bereikt. Op de zolder kan men zonder gevaar van er door te zakken lopen. Er zijn dus stevige balken en planken. Men kan zich vrij over het oppervlak bewegen, men heeft dikwijls kamers op de zolder en gebruikt de aanwezige ruimte vaak als bergplaats.

Is er een zolder dan dienen hier alle maatregelen te worden genomen als in de punten 1 t/m 5 omschreven.

Het kan echter ook voorkomen dat er geen zolder is, doch wel een vliering. Op een vliering kan men meestal niet lopen zonder gevaar om er doorheen te zakken. Meestal is er geen vaste trap naar toe, doch is er slechts in de hoek van de kamer er beneden een luik, waar de electriciën wel eens doorkruipt om de electrische leidingen te repareren. De vliering is meestal direct onder het dak aangebracht en men kan zich in vele gevallen slechts kruipende op handen en voeten erover voortbewegen.

Het spreekt vanzelf dat het dus ook onmogelijk is om een zandbak hier neer te zetten, laat staan te manoeuvreren met een schop. Daarom moeten zowel de zandbak, schop, waterreservoir als emmers op de bovenste verdieping worden geplaatst. Dat zal dus waarschijnlijk in een van de kamers zijn.

Heel dikwijls brengt men een vliering alléén maar aan om te voorkomen dat kalk en stof op de meubels enz. valt.

Ook komt het voor dat men een normale zolder heeft, waar men dus tegen de pannen aankijkt, maar waarvan een klein stukje voorzien is van een vliering. In zo'n geval als dit laatste moeten de ingrediënten om de brandbommen te bestrijden natuurlijk op de zolder staan.

Op de vliering mag — zoals in punt 4 aangegeven is — geen materiaal zijn opgeslagen. Men kan er immers niet bij als er iets gebeurt.

Er is echter nog een andere mogelijkheid nl. dat er geen zolder en geen vliering is. Dit komt veel voor in de kleine zaakjes langs de Ruyterkade. Dan moeten de middelen in punt 5 genoemd natuurlijk gelijkvloers zijn opgesteld.

Het overige gedeelte van de O. B. zal den lezers voldoende duidelijk zijn. De datum waarop alles gereed moet zijn is 15 Mei. Men heeft dus ongeveer 14 dagen tijd om alles voor te bereiden.

CONCORDIA-BAND VIERT FEEST.

Ten huize van den Heer Virgilio S. de Lannoy, oprichter en dirigent van de bekende Concordia-band had gisteren een druk bezochte receptie plaats in verband met de viering van het 3e lustrum van deze band. Diverse redevoeringen werden er afgestoken, waarna men overging tot dansen en zich te goed deed aan de verfrissende dranken.

Iedereen verkeerde in een allervrolijkste stemming, tot groot genoegen van den heer De Lannoy, die het druk in de weer was om zijn gasten ter wille te zijn. De receptie duurde tot laat in de namiddag.

CHEQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop	Verkoop
Paramaribo	99.50	100.50
Londen	7.55	7.65
Caracas	52.75	54.75

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:

Otrabanda: Centraal.

Punda: Wilhelmina,

Jeszcze Polska Nie Zginela.

Consul Mensing biedt allen Polen festijn aan.

„Jeszcze Polska nie zginela", nog is Polen niet dood, bleek gisteren, toen op het Nationale Feest van Polen, de Polen en vrienden van Polen te Willemstad hun feest op uitbundige wijze hebben gevierd.

Eerst des morgens in de St. Annakerk, waar zelfs de Poolse Joden waren saamgestroomd, vervolgens bij een feestelijke samenkomst in het R.K. Zeemanshuis, welke van 16 uur tot 23 uur geduurd heeft.

De Polen, die indertijd met de Cabo di Hornos hier zijn beland en in een kamp werden ondergebracht, hebben gisteren mogen genieten. Hun werd een feest aangeboden door den vertegenwoordiger van Polen, Consul Willem Frederik George Mensing. De gehele dag hing de Poolse nationale vlag van het Consultaat in de Bredestraat, Punda. Des morgens kwamen alle Polen samen in de St. Annakerk, waar Pater Augustinus van der Meer O.P. de Hoogmis zong, welke werd opgedragen voor Polens herstel. De Consul was mede aanwezig.

Des middags was de eigenlijke feestviering. Het initiatief niertoe was uitgegaan van Drs. Jan Cornelis de Groot, die gehuwd met een Poolse, werkelijk alles gedaan heeft om het den land- en volksgenoten van zijn vrouw op deze feestdag aan niets te doen ontbreken. Een woord van hulde aan het adres van den Heer en Mevrouw de Groot is zeker op zijn plaats, vooral, omdat de Polen hier werkelijk wel eens een verzetje nodig hebben na al de misère met passage en paspoort.

Het feest was aangericht in een van de zalen van het R.K. Zeemanshuis aan de Klipstraat, alhier.

Mede waren aanwezig Z.H.E. de Apostolisch Vicarius van Curaçao met den Vicariaatssecretaris Pater Irenaeus de Bruyn O.P., Rabbijn Isaac Jessurun Cardozo van de gemeente „Mikvé Israel", waartoe vele Polen behoren, Mevrouw Fuhrmann de nijvere werkster van het hulpcomité, Adjudant de Wit, commandant van het kamp voor de Polen, de Heer Constan Casiano, President van het Zeemanshuis, en een menigte anderen.

De bijeenkomst werd geopend met het spelen van het Nederlandse en Poolse volkslied, waarna Consul Mensing de volgende redevoering hield:

Zeereerwaarde Heer Pater, Rabbijn, Dames van het Comité, Heren Genodigden, Mes très chers Polonais,

Hooggeachte aanwezigen,

In alle oprechtheid heet ik U hier welkom om in kleine, intieme kring te Poolse nationale feestdag te vieren, liever nog om gezamenlijk een wijle stil te staan bij de betekenis van deze dag en van dit edelmoedige, vaak onbegrepen volk.

Toen het initiatief opkwam bij enkelen, die aan onze rotsachtige kusten gestrand zijn en op de 3e Mei hun herinneringen en nationale gevoelens niet kunnen onderdrukken, heb ik het terstond ondersteund. Ik weet hoe de dag van 3e Mei een hoogtepunt vormt in het nationale en godsdienstige leven der Polen. Het was op de 3e Mei van het jaar 1791 dat na 4 jaren van moeilijke, parlementaire strijd, Polen, en alleen maar Polen, aan de wereld toonde waartoe een land in staat is, wanneer het zich op te richten weet en kan. Immers, het was in die jaren niet slechts Polen, dat tekenen van diep staatkundig en godsdienstig verval vertoonde. Terwijl de revolutie-ideeën in Frankrijk in bloedige practijk werden omgezet, zag eindelijk de Poolse adel na vier jaren van taaie overreding in het Parlement in, dat het edelmoedig afstand moest doen van zijn voorrechten om het land te redden. En ze wilden hun land redden, en daarom kwam de grondwet, de constituatie van 1791 tot stand, die nog steeds als een monument van wetgeving geldt.

Er was meer dan eenmaal een lijdende Poolse staat in het verleden, een strijdende en een zegevierende. Er is thans weer dat zelfde lijdende Polen. Maar ook een strijdend, waarvan President Roosevelt op 4 September 1941 zeide:

„The galant resistance of the Polish Army is of vital importance to the defense of the United States". En op 14 Januari 1942 verklaart hij: „The United States is promising to use all its resources to defeat the aggressors and restore freedom in Poland, freedom which the Poles cherished so justly until recently."

En tenslotte zeide hij in hetzelfde manifest aan de Polen: „Poland was the first country to resist. To-day the United Staes is at full readiness for the greatest effort and greatest sacrifices, she might be asked for, in order to make sure one thing — that Poland did not suffer in vain."

Het is voldoende en duidelijk.

Laat ik besluiten met de woorden uit het Poolse volkslied: „Nog is Polen niet dood."

Leve Nederland, Leve Polen: in Vrijheid.

Dank U.

Vervolgens speelde de Heer Ladislas Eiger op de piano enkele Poolse wijzen, telkens ingeleid door den nimmer vermoeiden Jan Cornelis de Groot, die o.a. vertelde van den Poolsen componist Szopin, veelal Chopin op zijn Frans genoemd en geschreven. Verschillende stukken, die door den Heer Ladislas Eiger werden gespeeld, werden door Mevrouw Aline Eiger gezongen. Later ontpopte Mevrouw Aline Eiger zich als een charmant en enthousiast zangeres, die wist hoe de stemming erin te brengen en te houden.

Drs. de Groot sprak een kort tafelwoord over de grondwet van 1791, die in Polen als gevolg van de omstandigheden nimmer was ingevoerd, maar die voor Dolfuss en Salazar als voorbeeld had gediend.

De Heer Casimir Eiger, licencié in de economische sociale wetenschappen en student in de Franse letteren te Parijs, hield in het Frans de volgende redevoering:

Mesdames, Mesdemoiselles, Messieurs,

Il existait avant la guerre en France une société présidée par une femme admirable et qui portait le nom „Les Amis de la Pologne". Mais je m'aperçoit qu'il n'est point besoin de fonder des sociétés spéciales: les amis de la Pologne sont partout, votre présence, parmi nous, le prouve.

Vous êtes venus ici fêter avec nous la commémoration d'un jour mémorable de notre histoire: l'anniversaire de la constitution de 3 mai 1791. Ce jour était pour nous un jour de libération, il est devenu le symbole vivant de notre lutte contre le principe de la tyranie, de l'usurpation, de force, qui risquaient de nous opprimer alors, comme toujours.

La Pologne a ceci de particulier qu'elle n'est pas seulement une nation, un état ayant son histoire et son étendue, mais qu'elle s'est élevée, par ses souffrances et son intrépidité, à la dignité de la figure visible de l'opposition contre les forces obscures du monde, la suprématie des barbares.

Placée entre deux principes destructeurs representés par ses voisins, et qui voudraient imposer au monde le regne de la force ou le regne du chaos, elle s'est opposée seule, à travers son histoire, à leurs appetits grandissants et à leurs influences néfastes. „Le rempart de la chretienté" — ainsi ont appelés la Pologne les historiens, et telle elle apparait aujourd'hui à nos yeux.

Messieurs, la Pologne est en lutte, elle combat pour son existance et pour sa liberté. Mais l'enjeu de la lutte est autrement important: il s'agit de la vie même de la civilisation. Si les Polonais les premiers se sont opposés aux forces de la destruction, c'est que, situés aux confins des mondes barbares, ils les connaissaient mieux et de plus près.

Car ce n'est pas pour Dantzig que nous combattons, ce n'est pas pour l'accès à la mer. Notre lutte se poursuit pour des principes plus hauts, pour des notions plus essentielles. C'est tout l'esprit de notre culture, nos traditions, nos coûtumes, nos croyances qui sont mises en danger. Et la notion même de la liberté. „Pour notre liberté et la votre" — telle était la devise bordée sur les étendards des légions polonaises au temps de nos luttes d'insurrection" Pour notre liberté et la votre" — telle continue à rester notre foi et la raison principale de nos actes. Si les Polonais meurent aujourd'hui dans les plaines de la Russie, s'ils se jettent en trombe sur les forteresses allemandes, s'ils défendent héroïquement Tobrouk, s'ils souffrent dans l'émigration — c'est pour une idée, un seul désir: la notre et la votre liberté.

Amis Hollandais, qui êtais aujourd hui avec nous et à qui nous devons tant de reconnaissance, sachez-le: rien ne nous séparera jusqu'à la mort.

Et c'est pourquoi, qu'il me soit permis — ce jour de la Fête Nationale polonaise — de faire un voeu pour la prospérité et le succès de la Hollande et de son généreux gouvernement. Et pour votre victoire finale.

Et vous tous qui êtes présents ici, je vous prierai en mon nom et en celui de mes camarades, de vous faire nos porte-paroles et de transmettre nos sentiments aux autorités de Curaçao, qui nous ont acceuillis, et à qui vous saurez — mieux qu'il ne nous est malheureusement possible exprimer notre recon naissance.

Vivent nous deux Pays unis dans la cause commune!

Hierna declameerde Casimir Eiger nog verschillende stukken in het Pools. Het geheel werd een feestelijke samenkomst van biezonder karakter. In de zaal stond een grote bloemenmand, geschenk van Consul Willem F. G. Mensing, versierd met de Poolse kleuren (rood en wit). Het Poolse wapen hing aan de wand, evenals een portret van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina.

Na afloop van het officiële — en reeds zeer feestelijke — gedeelte, sprak Consul Mensing nog een slotwoord:

Excellentie,
Zeereerwaarde Heren,
Dames en Heren,

Als Vertegenwoordiger van Polen dank ik U allen hartelijk voor Uw tegenwoordigheid. Curaçao leeft. Dat hebben we vandaag bewezen.

Het doet me een buitengewoon genoegen dat men meeleeft met een land en de bewoners, vooral diegenen, die in zulke noodlottige omstandigheden bij ons gekomen zijn.

Hopen we dat God, die speciaal de lijdenden beschermt, spoedig in een rechtvaardige en duurzame vrede Polen en ook ons Moederland moge herstellen.

Namens de aanwezigen Polen en Vrienden van Polen zal een telegram gezonden worden aan den President van de Poolse Republiek luidende: „Nog is Polen niet dood."

En een aan den gezant van Polen, vroeger in Den Haag, thans in Londen.

Hiermede verklaar ik de bijeenkomst gesloten.

Staande de vergadering werden deze telegrammen aan den Poolsen President en Gezant Babinski verzonden.

Hierna begon het meer informele gedeelte van de feestbijeenkomst, die evenwel ook nog geruime tijd door de autoriteiten werd bijgewoond. Slechts Pater de Bruyn moest vertrekken om de Pater De Bruyn-beker aan Vitesse te gaan uitreiken.

Omstreeks 19.30 uur vertrok de Apostolisch Vicarius, nadat Hij persoonlijk met elk der aanwezige Polen hartelijk even had staan praten.

Muziek en dans en gekout wisselden elkander vervolgens af en de stemming was zo charmant, dat de commandant van het kamp, Adjudant Jan de Wit met een van zijn vrouwelijke „gevangenen" gezellig over de dansvloer gleed.

Het verdient een woord van hartelijke hulde, dat men deze dag voor de verbannen met ons geallieerde Polen heeft willen arrangeren. Een woord van hulde aan de organisatoren van het feest, Consul Mensing, Echtpaar De Groot en het R.K. Zeemanshuis is zeker op zijn plaats, waarbij de namen van den Heer Willem Kroes en van Beheerder Johannes M. Overmeer zeker niet verzwegen mogen worden.

„Polen is niet dood", of om met Adjudant Jan de Wit te spreken: „Polen gaat niet dood."

BUITENLAND.

RODE LEGER ZAL STALINS OPDRACHT UITVOEREN.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Eenheden van het Rode leger langs het gehele front legden de eed af Stalins orders te zullen uitvoeren om 1942 te maken tot het jaar van de uiteindelijke nederlaag van de Duitsers, teminden van aanwijzingen, dat de Russen van plan zijn zelf een lente-offensief te ondernemen.

„De biezondere toestanden van de lente waarbij de stromen de opmars van het Rode leger tot staan brachten, zullen ongetwijfeld veranderen", zeide „Pravda".

„Zelfs nog actiever operaties zullen beginnen". De Duitse bedreigingen voor een lente-offensef een „vertelsel" noemende, verklaarde het nieuwsblad: „Het Rode leger zal het offensief in de lente voorzetten."

Stalins order op de Meidag werd bij vergaderingen van troepen voorgelezen, terwijl de mannen beloofden de voorwaarden ervan te vervullen.

Aan het Zuidwestelijke front zouden de troepen „unaniem hebben verklaard, dat de order van den Leider een leidende ster voor hen is in de toekomstige botsingen met de Duitse fascistische horden".

De eed van het Westelijke front is: „om trouw te blijven aan het land, den vijand zelfs harder te bestrijden en de order van den Leider volkomen te vervullen."

Gelijksoortige bijeenkomsten van burgers hadden plaats nabij de frontlinies, o.a. in de rovincies van Orel en Charkov, waar de heropbouw en het lente-zaaien aan de gang is.

In een hoofdartikel van „Pravda" over Stalins instructies aan de mannen om hun wapens beter te gebruiken, werd de order genoemd „een concreet program voor actie."

Nu de troepen gewapend zijn met eerste klasse materiaal en bekend zijn met het gebruik daarvan zeide het nieuwsblad: „Zij zullen de Duitse fascistische bandieten zelfs harder slaan in de lente en de zomer dan in de winter. Het jaar 1942 zal het jaar zijn van de volledige nederlaag voor de vijandelijke horden."

Het front bleef tijdelijk stabiel, terwijl de strijd gekaraktiseerd werd door plaatselijke ontmoetingen. (Moskou, (AP) 3.5).

TIMOSJENKO SLAAT TOE.

In een beweging om een Duits offensief te voorkomen tegen de Caucasus bracht Timosjenko's leger een hevige slag toe aan de Duitsers ten Zuiden van Charkov, volgens berichten, die te Londen ontvangen werden. De berichtgevers zeiden, dat de gevechten thans voortgang hebben langs een linie van Poltava ten Zuid-Westen van Charkov tot Dnjepropetrovsk. In de huidige posities zijn de Russen in een schitterende plaats om in de flank elke Duitse poging te bedreigen voor het gebruiken van Charkov als een springplank voor een aanval in het Zuiden (Londen, (AP) 2.5).

RUSSISCH COMMUNIQUE.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt: „Gedurende de nacht van 3 op 4 Mei had niets van belang plaats aan het front. Onze eenheden, die opereren in verschiedene sectoren van het Leningradfront, hebben bij gevechten, welke 3 dagen duurden, op zijn minst 2000 vijandelijke officieren en manschappen gedood.

Aan het Westelijke front rukte een afdeling na het overkomen van de vijandelijke weerstand voorwaarts en bezette belangrijke verbindingslinies. De vijand trok zich terug en liet 300 doden achter.

11 Sovjet-verkenners onder aanvoering van Luitenant Goroksov brachten 4 dagen door in de achterhoede van de vijandelijke troepen. Gedurende deze periode voerden zij verschillende stoutmoedige operaties uit en doodden 30 Duitse officieren en manschappen. Gedurende een hunner operaties vernadden de verkenners een Duits vliegtuig.

De soldaat Sjesterijn, die een machinegeweer bediende op de toegangswegen naar de frontlinie, merkte 30 Duitsers met automatische geweren op, die naderden. Hij liet hen naderbij komen en ruimde toen 18 op met machinegeweervuur. De rest vluchtte.

Een Joegoslavisch guerilla-detachement omsingelde een infanterie-afdeling van de Italiaanse indringers en bleef gedurende 2 achtervolgende dagen aanvallen.

De guerilla's doodden 200 Italiaanse soldaten en officieren, namen gevangenen, veroveren machinegeweren en submachinegeweren, 300 geweren, uniformen en andere uitrusting." (Moskou, (AP) 4.5).

NOORDAMERIKAANSE TROEPEN IN HET MIDDEN-OOSTEN.

Majoor Generaal Russell Maxwell, Hoofd van de Noordamerikaanse missie in Caïro maakte de aanwezigheid bekend van Noordamerikaanse troepen in het Oostelijke deel van het krijgstoneel rond de Middellandse Zee. Hij zeide echter, dat zij geheel bestaan uit dienstpersoneel.

Maxwell zeide op een persconferentie, dat hun taak op het ogenblik is om de gevechtstroepen van andere Geallieerde landen te steunen, die gewikkeld zijn in feitelijke gevechten (Caïro, (AP) 2.5).

JAPS OP 23 MIJL VAN CHINESE GRENS IN BIRMA.

Een bericht uit Tsjungking zeide, dat de Japanners hevige aanvallen hebben gedaan op Chinese posities in Birma op slechts 23 mijl van de grens met Yunnan, China. (Londen, (AP) 4.5).

GEALLIEERDEN BOMBARDEREN LASJIO IN BIRMA.

Drew Middleton seint uit Londen:

De assen van het verwoeste Mandalay zijn in handen van de Japanners, terwijl hun gemechaniseerde speerpunten in Noordelijke richting doordrongen naar China en in Westelijke richting naar Brits Indië in een grote omsingelende beweging tegen de overweldigde Britse en Chinese verdedigers van Birma. De Japanse aanval naar het Noorden bracht hen binnen een afstand van 30 mijl van de Chinese provincie Yunnan. Felle gevechten met hevige verliezen voor beide partijen zijn in voortgang bij Kweichlich, on 58 mijl van Lasjio. Piloten van de Noordamerikaanse vrijwilligersgroep sloegen hard terug naar Lasjio en bombardeerden op de grond staande vliegtuigen, terwijl branden werden veroorzaakt in de barakken bij het vliegveld en een grote olie-opslagplaats werd opgeblazen. Verschillende vliegtuigen keerden zonder schade naar hun bases terug. Het Chinese Hoofdcommando zeide, dat de vijand oprukte naar Mandalay na de spoorwegstad Kyaukse in beslag te hebben genomen op 35 mijl ten Zuiden ervan op 30 April. Het communiqué van Tsjungking zeide, dat de Japanners Mandalay op Vrijdag binnentrokken en en verwoede gevechten en een grote verwarring ontstonden in het puin van de vroegere hoofdstad der Birmaanse koningen.

Een Brits bericht, dat te New Delhi werd uitgegeven, zeide, dat Chinese troepen zich „aan beide zijden van de (Irrawaddy) rivier bevinden in de buurt van Mandalay", doch gezaghebbende militaire kringen verklaarden, dat de Japanners de weg tussen Mandalay en Lasjio schijnen te beheersen en dat de Geallieerde positie inderdaad „zeer morsig" is. (Londen, (AP) 3.5).

PRESIDENTS-VERKIEZING IN COLOMBIA.

De resultaten, die werden samengevoegd tot Maandagmorgen door de Colombiaanse Regering in verband met de Presidentsverkiezing en haast alle steden omvatten in 7 van de 14 Colombiaanse Departementen, geven Alfonso Lopez 281.585 stemmen en Carlos Arrango Velez 228.076 stemmen. (Bogota, (AP) 4.5).

Openbare Bekendmaking.

De Algemeen Militair Commandant te Curacao gelet op artikel 1, lid 1, sub f, in verband met artikel 3, lid 1, van het bij Landsverordening van den 13den Mei 1941 (P. B. 1941 No. 50) bekrachtigde Besluit van 26 September 1939 (P. B. 1939, No. 97) houdende eenige bepalingen betreffende de bescherming van de bevolking tegen luchtaanvallen en de Openbare Bekendmakingen van 11 Juli 1940, 16 December 1941 en 10 Maart 1942 en de Beschikking van den 20sten December 1941 No. 7185 ter uitvoering van artikel 1 van het Besluit van den 26sten September 1939 (P. B. 1939 No. 97) (P. B. 1941, No. 165)

Maakt Bekend

dat met ingang van 20 Mei 1942 de gebruiker|huurder|eigenaar van een zolder of indien geen zolder aanwezig is van de bovenste verdieping van een perceel of van een perceel, waar geen verdieping of zolder aanwezig is, gelegen in het gedeelte van de bebouwde kom van Willemstad begrensd door: de St. Annabaai-Waaigat-Columbusstraat-Wilhelminaplein-de steeg west van en naast de Tempel Emmanuel-de Caraibishe Zee, op straffe verplicht is de hieronder volgende gedragsregels na te leven.

1. De zolder|bovenste verdieping| het perceel moet gemakkelijk te bereiken zijn;
2. De op de zolder|bovenste verdieping|in het perceel aanwezige materialen moeten zóódanig zijn opgesteld dat een eventueel neergekomen brandbom en de door haar onstane brandjes met kans op succes kunnen worden bestreden;
3. Op de zolder|bovenste verdieping|in het perceel moeten de in punt 5 voorgeschreven althans naar het oordeel van het Hoofd van den Luchtbeschermingsdienst op het eiland Curaçao even doelmatige bestrijdings- en bluschmiddelen aanwezig zijn, op een zóódanige plaats dat deze direct kunnen worden gebruikt.
4. Op vlieringen mogen geen materialen aanwezig zijn.
5. Op de zolder|bovenste verdieping|in het perceel, moet een hieronder te bepalen aantal bakken met zand en schoppen met lange steel voor het bestrijden van brandbommen, een aantal reservoirs gevuld met water of een ander bluschmiddel en emmers om de door de brandbom ontstane brandjes te blusschen, aanwezig zijn.

Het aantal bakken met zand, schoppen met lange steel, reservoirs gevuld met water en emmers wordt bepaald door de oppervlakte van de zolder|bovenste verdieping perceel, waarop deze voorwerpen zijn geplaatst met dien verstande dat bij een oppervlakte tot en met 100 vierkante meter ten minste één bak met zand, één schop met lange steel, een reservoir gevuld met water een twee emmers aanwezig behooren te zijn en vervolgens dat voor elke 100 vierkante meter méér of gedeeltelijk daarvan ook het aantal genoemde voorwerpen met een zelfde hoeveelheid vermeerderd wordt.

De eischen waaraan deze materialen moeten voldoen zijn de volgende:

Voor de *Zandbak* moeten de afmetingen tenminste zijn: 50 cm lang, 50 cm breed en 30 cm hoog. De bak moet voor ten minste 25 cm hoogte met droog zand gevuld zijn.

De steel van de schop moet een minimum lengte hebben van 180 cm.

Het reservoir moet met ten minste 75 liter water gevuld en afgedekt zijn voor de muskieten.

Strafbepalingen.

Overtreding van de voorgaande bepalingen kan — overeenkomstig artikel 7 van hooger genoemd Besluit — worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of duizend gulden boete.

Willemstad 5 Mei 1942.

De Algemeen Militair Commandant,

De Kapitein ter Zee,

C. J. Baron van Asbeck

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Gezaghebbende bronnen verklaarden: „De Raf bombardeerde Hamburg in de afgelopen nacht, hoewel het weer boven Duitsland niet goed was. De vijand viel Exeter opnieuw aan. Het aantal vliegtuigen, dat tegen Groot Britannië opereerde, bestond uit ongeveer 30, waarvan 6 — naar bevestigd is — werden vernield.

— **Geallieerd Hoofdkwartier, Australië:** De Verenigde Landen hielden een scherp oog gericht op een Japanse aanval over land naar Port Moresby, nadat vijandelijke strijdkrachten opnieuw doordrongen in de Markhamvallei van Nieuw Guinea.

De Japanners reisden 27 mijl door de vallei van Lae tot Nadzab, doch keerden later naar hun posities rond Lae terug. Ian Fitchett, de officiële Australische oorlogscorrespondent, die rapporteert van een vooruitgeschoven Geallieerde basis, opperde de mening, dat de operatie slechts als een verkenning bedoeld was.

— **Vichy:** Generaal Henri Honore Giraud onthulde op een persconferentie, dat 8 maanden lang vóór zijn ontsnapping uit het fort Königstein in Duitsland plannen daarvoor beraamd werden. Hij zeide tot vrienden: „Acht maanden lang ontving ik met elk pakje, dat mij vrouw mijn toezond, strengen draden, waarvan ik een touw vlocht van 20 meter lang".

— **Rio de Janeiro:** Het Braziliaanse Pers Departement maakte de torpedering bekend van het Braziliaanse vrachtschip „Parnahayba" op 1 Mei nabij Trinidad.

Het Spaanse lijnschip „Cabo de Hornos" pikte een reddingssloep op met 23 schipbreukelingen. De „Cabo de Hornos" zocht de omgeving vruchteloos af naar andere schipbreukelingen. Onder de geredenen bevindt zich Kapitein Raul Francisco Diegoli.

De onder Duits toezicht staande radio van Hilversum deelde mede, dat 72 Nederlanders werden geëxecuteerd op beschuldiging dat men in verbinding heeft trachten te geraken met Duitslands tegenstanders.

Nederland.

SURINAAMSE BRIEVENCENSUUR.

Naar wij vernemen heeft de Surinaamse brievencensuur berichten voor het Surinaamse publiek willen verbergen, die hier op Curaçao reeds in de courant — in onze courant — gestaan hadden.

Het gold de thans reeds beroemd geworden Chinezen-quaestie.

Brieven, waarin werd aangehaald wat in de courant gestaan had, werden zódanig met de schaar bewerkt, dat zelfs mededelingen en nieuwsjes die niets met de Chinezen-affaire te maken hadden, werden geofferd.

De vertoning werd nog gekker, daar de censuur niet in staat bleek haar knipwoede uit te leven. Er waren namelijk zóveel brieven waarin zóveel stond over de genoemde gebeurtenissen op Curacao, dat het onmogelijk was alles tijdig af te doen. Dus werd een gedeelte der brieven onbeschadigd doorgelaten. De rest, ja, het was moeilijk alles weer te gaan bijeenrapen en vastplakken.

Het is niet de eerste keer dat ons klachten bereiken over de Surinaamse brievencensuur. Het blijkt namelijk, dat vele intieme mededelingen, die gewisseld worden tussen Surinamers op Curaçao en hun familieleden of kennissen in Suriname, buiten bekend worden, doordat de Surinaamse censuur geen geheimen kan bewaren. (Van Curaçao geldt trouwens hetzelfde). Eens werd ingegrepen en een tijdje ging het goed, doch toen was het alweer mis. Resultaat: Suriname wemelt van geruchten.

GOUVERNEUR KIELSTRA NODIGT DEN PRINS UIT.

Prins Bernhard heeft van Zijne Excellentie professor Johannes Coenraad Kielstra, Gouverneur van Suriname een officiële uitnodiging tot een bezoek aan Suriname ontvangen. Ofschoon de Prins zeer ingenomen was met deze uitnodiging, betwijfelt hij of de omstandigheden zulk een bezoek wel toelaten.

ALLE INLANDERS OVERTUIGD VAN DE OVERWINNING.

Raden Abdulkadir Widjojoatmodjo, de Nederlands Indische expert, was te New York de gast van het Nederlands Informatie-bureau aldaar. De bijeenkomst had plaats in de Tiffin club. De spreker vestigde de aandacht op de bedreiging, welke de Japanse bezetting vormt voor de handel en de culturele belangen der Javanen. Hij legde er de nadruk op, dat de Indonesiërs zich nauw verbonden gevoelen met het Nederlandse Gouvernement, hoe zij zij aan zij vochten met de Nederlandse, Amerikaanse en andere Geallieerde strijdkrachten. Spreker zeide, dat alle inlanders overtuigd zijn van de overwinning der Geallieerden en dat zij inzien, dat deze overwinning alleen Indië tot verdere ontwikkeling zal kunnen brengen.

DUITS RECHT.

De Nederlandse luitenant-kolonel Mijsberg is door de Duitse Militaire Rechtbank tot twaalf jaar gevangenisstraf veroordeeld, omdat hij de gebroeders Van Dijk, Dortse NSB'ers had doen doodschieten wegens het geven van lichtsignalen aan Duitse parachutisten in Mei 1940.

VAN MOOK VOERT BESPREKINGEN.

Aneta meldt uit Londen, dat de Heer Hubertus J. van Mook ondanks het drukke program van zijn verschillende werkzaamheden nog tijd heeft gevonden om met verschillende autoriteiten te bespreken, welke de beste wijze zou zijn om de administratieve krachten, die uit Nederlands Indië zijn ontsnapt samen te voegen tot een nieuwe organisatie, die ten doel zal hebben de speciale belangen van Nederlands Indië te bestuderen en voorbereidingen te treffen voor het verzorgen dier belangen, zodra dit mogelijk zal blijken.

ANTI-JOODSE CAMPAGNE.

Een nieuwe anti-Joodse campagne is in Nederland door de Duitse bezetting geopend. Radio Vichy geeft een verslag weer van een Italiaansen journalist. Hierin wordt gezegd, dat alle Joden in Amsterdam zijn samengetrokken in 3 ghetto's.

Het blad „De Misthoorn" eist, dat alle ondertekenaars van de petitie, die de Synode van de Gereformeerde Kerk heeft rondgestuurd omstreeks Pasen aan de kerkraden, naar een concentratiekamp zullen worden gebracht.

De bekende advertentie manager A. A. Bosschart, die een halfjood is, is door de Duitsers doodgeschoten wegens beschuldiging van spionnage. Het Nederlandse volk is verontwaardigd over deze nieuwe campagne tegen de Joden en doet al het mogelijke om hen te helpen. Zodra de Duitsers een opschrift plaatsen „Joodse winkels", blijkt dat deze winkels aanzienlijk meer klanten krijgen.

Toen de Joden zich moesten laten registreren, werd hun hiervoor drie weken tijd gegeven. De ambtenaren belast met het inschrijven der namen, zeiden echter, dat de Joden zich maar niet moesten haasten. Zij kwamen daarom allen op de laatste dag, zodat de Duitsers verplicht waren een nieuw decreet uit te vaardigen voor de verlenging van de inschrijvingstermijn. Toen de inschrijving eenmaal had plaats gehad, bleek dat vele der met de registratie belaste ambtenaren „toevallig" vergeten hadden, de letter „J", hetgeen betekent „Jood", op de kaart af te stempelen.

DE VERJAARDAG VAN PRINSES JULIANA.

— Uit Londen wordt gemeld, dat 2 Nederlanders, die verleden jaar in Nederland vertoefden, Vrijdag voor Radio Oranje hun indrukken weergaven van de viering van Prinses Juliana's verjaardag in 1941. Ofschoon het verboden was Oranje te dragen op die dag gaf het publiek blijk van zijn gevoelens door rood-wit-blauwe linten over de telefoondraden in de straten te werpen, waardoor een ereboog ontstond. Verder waren de Koninklijke kleuren met verf aangebracht op de straten en huizen. De voorbijgangers zorgden ervoor de verse verf op de straten niet door voetstappen te beschadigen, en bogen hun hoofd of namen hun hoed af in het voorbijgaan. De Duitse soldaten grepen niet in, doch enige brutale N.S.B.'ers werden door het publiek aangepakt.

Ondanks het verbod waaide de Nederlandse vlag van vele huizen en torens, terwijl een fabrieksschoorsteen de woorden droeg „Oranje boven", welke kilometers ver zichtbaar waren. In Den Haag waren de standbeelden van de leden van het Huis van Oranje versierd met bloemen.

— Gistermiddag hield Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana voor de microfoon van het radiostation W.R.U.L. te Boston een rede, waarin zij o.m. zeide:

„Het is mij op deze dag als een kostbaar verjaarsgeschenk, dat ik in de gelegenheid ben te spreken tot de jeugd in Nederland. Er is één voornaam ding, dat onze vijanden in Europa en Azië niet kunnen begrijpen, nl. dat hoe beestachtiger zij optreden, hoe meer zij de goede eigenschappen van hun tegenstanders naar voren brengen, hun moed en hun uithoudingsvermogen prikkelen. De vijand beschuldigt ons in zijn propaganda van alle denkbare en ondenkbare laakbare dingen, welke practisch die dingen zijn, welke hij zelf overal in practijk brengt.

Het is de jonge generatie, die in deze grote strijd en na de overwinning geroepen zal zijn tot een gehele reconstructie van de wereld. Deze taak zal haar en onze inspanning eisen en zij is het waard, want zij zal eenieder in staat stellen een waardevol gelukkig leven voor zichzelf en zijn kinderen te scheppen. Hij, die deze taak goed begrijpt, zal van God de sterkte krijgen om die te vervullen."

— In Londen werd de verjaardag van H.K.H. Prinses Juliana door meer dan 500 Nederlanders gevierd. Hieronder waren de Ministers Gerbrandy, Van den Tempel, Admiraal Fürstner, Minister Van Bolkestein, Van Ageren en Michiels van Verduynen.

Verder waren er de luitenant Gouverneur-Generaal Hubertus J. van Mook, baron de Vos van Steenwijk en Kolonel Phaff.

De bijeenkomst had plaats in Grosvenors House. Een felicitatie telegram werd gezonden aan Prinses Juliana. Minister Gerbrandy richtte zich tot de aanwezigen en bracht naar voren hoe veel morele moed er sprak uit de houding van Prinses Juliana en de andere leden van het Huis van Oranje. Deze morele moed weerspiegelt zich in de buitengewone praestaties van onze handelsvloot en onze marine in Europa en Nederlands Indië.

Minister Gerbrandy zeide verder, dat de Verenigde Landen dagelijks meer moed geven aan hen, die door den vijand worden onderdrukt. Daarentegen worden de bewoners der Aslanden met de dag neerslachtiger, waartoe de laatste rede van Hitler niet weinig heeft bijgedragen. In Duitsland vraagt men zich af, voor welk soort vrijheid men bezig is te vechten. De Gouverneur-Generaal van Nederlands Indië Jhr. Tjarda van Starkenborgh werd door den Minister genoemd de „grootste toewan-besar" van de Nederlandse historie. Minister Gerbrandy besloot met de woorden: „Er zal een dag komen, dat Prinses Juliana weder door Amsterdams straten zal rijden en het volk zal haar tweemaal zo luid toejuichen als in 1909."

VAN MOOK VOOR DE PERS.

De Nederlandse vlag wapperde voor de eerste maal van het Britse ministerie van Informatie, toen Dr. Hubertus J. van Mook daarbinnen een persconferentie gaf. Dr. Van Mook werd voorgesteld aan de vertegenwoordigers van de Britse en de wereldpers door Brendan Brachen. Van Mook zeide, dat de gouverneur-generaal had bevolen Java te verlaten, omdat het Gouvernement van Nederlands Indië het mogelijk achtte te blijven deelnemen aan de geallieerde oorlogsvoering met manschappen en materiaal. Daarna antwoordde Dr. Van Mook op de vijftig-tal vragen. Minister Brendan Bracken huldigde Dr. Van Mook en den Nederlandsen bondgenoot in een korte dankrede, die hartelijk applaus van de aanwezigen ontlokte.

CIJFERS VAN BEZET NEDERLAND.

In Londen is bekend gemaakt, dat de kosten van levensonderhoud in bezet Nederland vergeleken bij de tijd voor de overweldiging met 60 procent zijn gestegen. Het gemiddelde inkomen van een gehuwd man te Rotterdam bedraagt nu *f* 2400.— voor een ongehuwd *f* 1500.— of wel 20 procent minder dan voor de oorlog. Niet minder dan 1.500.000 Nederlandse gezinnen ontvangen steun van armenzorg of winterhulp. De Duitsers trachten Nederland naar het Duitse peil te drukken. Gedurende 1940 stegen de spaardeposito's met 60.000.000 gulden, in 1941 daalden zij met 35.000.000 gulden. Dit bewijst wel heel duidelijk de algemene verarming en het feit, dat de spaargelden moeten worden aangesproken voor direct levensonderhoud. De Duitsers zijn thans doende en gedwongen spaarregeling in te voeren.

NIEUWE BANKWET IN NEDERLAND.

Door de Duitsers aangebrachte wijzigingen in de Nederlandse Bankwet van 1937 en boekhouding gegoochel met het doel de goudreserves, die nog steeds in handen van de wettige Nederlandse Regering zijn voor nazie-doeleinden te gebruiken, hebben de muntsoort voor het bezette Nederland teruggebracht tot een staat van algehele afhankelijkheid van de Duitse Mark en hebben een schier onbegrensde inflatie mogelijk gemaakt.

Door de recente verordening van den Secretaris-Generaal van Financiën in bezet Nederland werd de wet van 1937, welke voorschreef, dat de bankbiljetten-circulatie voor twee vijfden gedeelte door goud gedekt behoorde te zijn, zodanig gewijzigd, dat deze dekking in het vervolg mag bestaan uit: goud, buitenlandse banksaldi, in het buitenland betaalbare chèques, buitenlandse wissels en buitenlands schatkistpapier.

Het buitenlandse papier, dat op deze wijze wordt aangewezen als dekking voor de bankbiljetten-circulatie is natuurlijk bijna geheel Duits, hetgeen wil zeggen, dat de betaalmiddelen van bezet Nederland nu geheel ondergeschikt zijn geworden aan de Duitse Mark en dat zij bijna automatisch en tot elk bedrag kunnen worden uitgegeven, indien de Duitse autoriteiten zulks wensen.

De Nederlandse bank werd van het ogenblik van de bezetting af, overstroomd met Duits papier, dat de bank moest overnemen in verband met de Markensaldi, die de Nederlandse handel en industrie verwierf als gevolg van de Duitse handel en Duitse „zakentransacties."

Dit Duitse papier, dat thans als dekking voor de bankbiljetten-circulatie kan worden gebruikt, stelt de Duitse „betaling" voor voor Nederlandse goederen en diensten. Er is natuurlijk geen tegenpraestatie geleverd in de vorm van Duitse uitvoer naar Nederland.

Volgens een onlangs in de „Koelnische Zeitung" voorkomend bericht, bedroeg de bankbiljetten-circulatie in Nederland op 23 Maart *f*. 2.183.000.000.. Deze nazie-courant gaf de goudreserve van de Nederlandse Bank op die dag op als *f*. 1.026.000.000.— en het bezit aan buitenlands papier, dat onder de nieuwe verordening als dekking kan worden gebruikt als *f*. 1.263.000.000.—

De nieuwe verordening maakt het dus mogelijk, de circulatie op ogenschijnlijk wettige wijze met milliarden guldens uit te breiden.

Het „Algemeen Handelsblad" berichtte onlangs, dat de goudreserve van de Nederlandse Bank op 30 Maart tot *f*. 61.200.000.— was verminderd en dat de wijziging in de Bankwet noodzakelijk was geworden door de oorlogsomstandigheden; die de handhaving van een gouddekking onmogelijk hadden gemaakt.

Het zeer grote verschil tussen de cijfers van de goudreserve, welke door het „Algemeen Handelsblad" en door de „Koelnische Zeitung" zijn gepubliceerd tonen aan, dat de Duitsers voor hun eigen doeleinden rekening houden met de in handen van de Nederlandse Regering te Londen zijnde goudreserves.

Volgens het artikel in het „Algemeen Handelsblad" luidt de text van de nieuwe Bankwet als volgt: „Wissels, die op zicht betaalbaar zijn, behoren voor twee vijfden gedeelte gedekt te zijn door goud, of door buitenlandse saldi of door in het buitenland betaalbare bankwissels of door buitenlandse schatkistpapier".

In Nederlandse kringen vestigt men er hier de aandacht op, dat het bezit van de Nederlandse Bank aan Duits papier, sedert het tijdstip waarop Rost van Tonningen door de Duitse bezettingsautoriteiten tot president van de bank werd benoemd, met meer dan *f*. 1.000.000.000 — is toegenomen

VRIJHEIDSBEROVING.

Uit Londen wordt gemeld, dat den welbekenden Pater Henri de Greeve, die zo vaak voor de radio-microfoon in Nederland sprak, zijn vrijheid is ontnomen.

Pater de Greeve hield zich sedert lang bezig met anti-nazie propaganda. Verder wordt vermeld, dat 2 oecumenische protestantse leiders, nl. prof. W. J. Aalders, van de universiteit te Groningen en prof. Paul Scholten van de universiteit te Amsterdam door de Duitsers in arrest zijn gesteld. De redenen hiertoe werden niet bekend gemaakt.

IN DE VERENIGDE STATEN.

Tot de figuren van Nederlands Indië's economische leven, die in de Verenigde Staten zijn aangekomen, behoren o.a. de heren Theodore Cremer (Deli-Mij), Folkers (Internationale crediet- en Handelsvereniging), Vogt (Java-Staal), Delprat (stoomvaartmij. Nederland) Verschoor (Rotterdamse Lloyd) en Pronk en ter Braake K.P.M.).

NAZIE-JOURNALISTIEK EN NAZIE-RECHT.

Op bevel van den secretaris-generaal van het departement van volksvoorlichting zijn twee hoofdredacteurs van Nederlandse dagbladen gestraft met een boete ten bedrage van een maand salaris. De misdaad: hun kranten hadden slechts een uittreksels gegeven van redevoeringen van N.S.B.-leiders en niet de gehele redevoeringen afgedrukt. En dit is: „onware leugenachtige verslaggeving".

DUITSE RECHTSPRAAK.

Uit Londen wordt gemeld, dat de Nederlandse radio bekend maakte, dat de Duitse advocaat-generaal tijdens een proces tegen 23 personen, welke hadden ingebroken in een voedselopslagplaats te Amsterdam, de doodstraf heeft geëist tegen acht der beschuldigden.

DE SLOK-OP.

De grote, eertijds sociaal-democratische, Nederlandse Uitgeverij „De Arbeiderspers" is thans in handen gekomen van het N.V.V., de NSB immitatie van het vroegere Nederlandse verbond van vakverenigingen.

DE OORLOGSMOLOCH.

Dat de Arbeidsdienst in Nederland niet anders dan een opleiding ten bate van de Duitse oorlogsindustrie is, werd duidelijker gemaakt dan ooit door een artikel van den Duitsen Arbeidsleider Kolonel Bethmann, die zonder omwegen schreef:

„Geen andere insteling van het huidige Duitsland is zo belangrijk als deze arbeidsdienst, die Nederlandse werkliedem voor Duitse arbeid opleidt. De „Berliner Boersenzeitung" berichtte, dat 6000 mannen en 500 vrouwen in 29 Nederlandse arbeidsdienstkampen vertoeven niet gerekend enige kampen voor jongens en meisjes. Aan deze arbeidsdienst zijn de arbeidsbeurzen gekoppeld, die na de opleiding zorgen voor werkgelegenheid in...... Duitsland".

ALS DAT NIET HELPT...

„Volk en Vaderland" is woedend over het succes der Nederlandse „haast-je-langzaam"-actie. Het blad stelt nu voor om arbeids-saboteurs zware dwangarbeid op openbare plaatsen te doen verrichten: in gevangeniskleding en met een nummer, hun naam en hun adres op duidelijke wijze op hun rug vermeld.

KLM'ERS IN AUSTRALIË.

Een groot aantal vliegers en gro... personeel van de KLM en de KNIL zijn in Australië aangekomen, ofschoon het aantal geredde passagiersvlieg... gen zeer gering is. Onder de vliegers bevinden zich Smirnoff, die juist hersteld is van zijn in de strijd opgelopen verwondingen en M. S. Rab.

HET DOODSCHIETEN VAN OVERSTE MUSSERT.

Onlangs meldden wij dat tegen de Nederlandse officieren Kruithof en Blom, wegens het in Mei 1940 doodschieten van luitenant kolonel Mussert respectieveijk de doodstraf en twintig jaar gevangenisstraf was geëist. Gisteren is het vonnis in Den Haag geveld en de straf bepaald op respectievelijk 20 en 10 jaar gevangenis.

DE DOOD IN DE POT.

Sigaren-winkels in Nederland mogen in het vervolg slechts open zijn tussen 17 en 18 uur 's namiddags; bakkers, slagers-, groentenwinkels, melk- en kaaswinkels en fruitzaken allen tussen 9 en 13 's morgens en 15 en 18 's middags. 's Maandags moeten alle winkels de gehele morgen gesloten zijn.

„WIJ MOETEN DOEN WAT NODIG IS".

Het Nieuwsblad „De Surinamer" vraagt onmiddellijke bezetting door de Verenigde Staten van de Franse bezittingen op het Westelijke halfrond. „Wij moeten voorkomen, dat deze gebieden centra van nazie-activiteit worden, als zij dat tenminste niet al reeds zijn — wij geloven, dat de inwoners geen enkel bezwaar tegen de vrije Franse vlag zullen hebben. Geen onzin dat de vijand niet geprovoceerd mag worden. Hij doet wat wij nodig achten en dat moeten wij ook doen".

MISDADIGE JEUGD.

De jeugd-criminaliteit te Rotterdam is drie maal zo groot als voor de invasie. De „Nieuwe Rotterdamsche Courant" schrijft: „Wij moeten toegeven dat dit verschijnsel niet bepaald en uitsluitend Rotterdams is, doch even schrikbarend is in ons gehele land". De Rotterdamse kinderrechter noemt deze toestand niet minder dan alarmerend".

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Geb. vis, geb. aard., snijbonen. Morgen: Zuurkool met worst en spek.

WACHTDIENSTEN: Ma. 4 Mei:

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colognylaan 14.

Shipping en Supplies: Hr. Voncken, tel. 304, Amalia van Solmslaan 5.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Bernhardlaan 5.